

तूष्णीम् । तावुभावाहुताम् । तस्माद्ययुषाहुतिः पूर्वा हो-
 तव्या । तूष्णीमुत्तरा । उभे एवर्धी अवरुन्धे । अग्निर्ज्योतिर्ज्यो-
 तिरग्निः स्वाहेति सायं जुहोति । रेत एव तद्दधाति । सूर्यो
 ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहेति प्रातः । रेत एव हितं प्रजन-
 यति” इति । मेधा श्रुतग्रन्थतदर्थयोर्धारणाशक्तिः । प्रिया
 मेधा यस्यासौ प्रियमेधः । कश्चिदृषिः । तस्य पुत्रा प्रैथ्यमेधाः ।
 तेषां त्रयाणां मध्येष्वेक आदिर्वा यजुषा होतव्यं प्रतिदिनं
 त्रिवारमग्निहोत्रमृचा ऊत्वा सप्तमृद्धिं न प्राप । द्वितीयो यजुषा
 द्विरजुहोत् । तृतीयस्तूष्णीं सकृदजुहोत् । तावुभावृद्धिं प्राप्नु-
 ताम् । तस्मादन्येनापि प्रथमाहुतिरग्निर्ज्योतिरित्यादिना वा
 यजुषा होतव्या । द्वितीया तूष्णीं होतव्या । तथा सति स-
 मृद्धिं प्राप्नोति । मन्त्रस्य चायमर्थः । अग्निरङ्गारात्मकज्यो-
 तिः प्रभाद्रव्यम् । योऽग्निरङ्गारात्मकः स एव प्रभाद्रव्यरूपः ।
 यच्च प्रभाद्रव्यम् । तदेवाङ्गारात्मकं तयोरविनाभावस्य दृष्ट-
 त्वात् । तदेतत्स्वकीया वागाह । अनेन मन्त्रेण सायं हुते सति
 रेतो धारणं भवति । एवं सूर्यमण्डलं तत्प्रभयोरविनाभावो
 द्वितीयमन्त्र उच्यते । तेन प्रातर्होमे सति आहितं रेतः प्रजो-
 त्यत्तिं करोति । द्वितीयस्मिन्ननुवाक उदितानुदितहोमपक्षौ
 विहितौ । तयोः प्रक्रमानुसारेण व्यवस्था द्रष्टव्या । प्रक्रमे
 यथाकामी प्रक्रमात्तु नियम्यत इति सूत्रकारेणोक्तन्यायात् ।
 एवं सति योऽनुदितहोमं प्रक्रम्यानुतिष्ठति । तस्य प्रमादा-
 द्धोमात् प्रागेव सूर्योऽभ्युदिष्यात् ॥